Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B

REGULAMENTUL (CEE) NR. 120/89 AL COMISIEI

din 19 ianuarie 1989

de stabilire a normelor comune de aplicare a prelevărilor și impunerilor la export la produsele agricole

(JO L 16, 20.1.1989, p. 19)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (CEE) nr. 1431/93 al Comisiei din 10 iunie 1993	L 140	27	11.6.1993
►M2	Regulamentul (CE) nr. 2194/96 al Comisiei din 15 noiembrie 1996	L 293	3	16.11.1996
►M3	Regulamentul (CE) nr. 910/2004 al Comisiei din 29 aprilie 2004	L 163	63	30.4.2004
►M4	Regulamentul (CE) nr. 1847/2006 al Comisiei din 13 decembrie 2006	L 355	21	15.12.2006
►M5	Regulamentul (UE) nr. 519/2013 al Comisiei din 21 februarie 2013	L 158	74	10.6.2013

NB: Această versiune consolidată conține referiri la unitatea de cont europeană și/sau la ECU, care trebuie interpretate ca referiri la moneda euro, începând cu 1 ianuarie 1999 — Regulamentul (CEE) nr. 3308/80 al Consiliului (JO L 345, 20.12.1980, p. 1) și Regulamentul (CE) nr. 1103/97 al Consiliului (JO L 162, 19.6.1997, p. 1).

▼B

REGULAMENTUL (CEE) NR. 120/89 AL COMISIEI

din 19 ianuarie 1989

de stabilire a normelor comune de aplicare a prelevărilor și impunerilor la export la produsele agricole

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul nr. 136/66/CEE al Consiliului din 22 septembrie 1966 privind instituirea unei organizări comune a pieței în sectorul uleiurilor și al grăsimilor ([1]), modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 2210/88 ([2]), în special articolul 19 alineatul (3) și articolul 20 alineatul (3),

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 804/68 al Consiliului din 28 iunie 1968 privind organizarea comună a pieței în sectorul laptelui și al produselor lactate ([3]), modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 1109/88 ([4]), în special articolul 13 alineatul (3),

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2180/71 al Consiliului din 12 octombrie 1971 privind măsurile generale ce se aplică pieței în sectorul laptelui și al produselor lactate în cazul unor dificultăți de aprovizionare ([5]), în special articolul 2 alineatul (1),

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 1603/74 al Consiliului din 25 iunie 1974 privind impunerea unei impuneri la export pentru anumite produse cerealiere, lactate sau pe bază de orez care conțin zahăr adăugat, în cazul unor dificultăți de aprovizionare cu zahăr ([6]), în special articolul 1 alineatul (3),

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2727/75 al Consiliului din 29 octombrie 1975 privind organizarea comună a pieței în sectorul cerealelor ([7]), modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 2221/88 ([8]), în special articolul 12 alineatul (2),

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2742/75 al Consiliului din 29 octombrie 1975 privind restituirea producției din sectorul cerealelor și al orezului ([9]), modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 1009/86 ([10]), în special articolul 8 litera (a),

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2747/75 al Consiliului din 29 octombrie 1975 privind stabilirea măsurilor generale ce se aplică în cazul perturbării pieței de cereale ([11]), modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 2560/77 ([12]), în special articolul 4 alineatul (1),

([1]) JO L 172, 30.9.1966, p. 3025/66.
([2]) JO L 197, 26.7.1988, p. 1.
([3]) JO L 148, 28.6.1968, p. 13.
([4]) JO L 110, 29.4.1988, p. 27.
([5]) JO L 231, 14.10.1971, p. 1.
([6]) JO L 172, 27.6.1974, p. 9.
([7]) JO L 281, 1.11.1975, p. 1.
([8]) JO L 197, 26.7.1988, p. 16.
([9]) JO L 281, 1.11.1975, p. 57.
([10]) JO L 94, 9.4.1986, p. 6.
([11]) JO L 281, 1.11.1975, p. 82.
([12]) JO L 303, 28.11.1977, p. 1.

▼B

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 1418/76 al Consiliului din 21 iunie 1976 privind organizarea comună a pieței în sectorul orezului ([1]), modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 2229/88 ([2]), în special articolul 10 alineatul (2),

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 1432/76 al Consiliului din 21 iunie 1976 privind stabilirea măsurilor generale ce se aplică în cazul perturbării pieței în sectorul orezului ([3]), în special articolul 4 alineatul (1),

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 426/86 al Consiliului din 24 februarie 1986 privind organizarea comună a pieței pentru produsele pe bază de fructe și legume ([4]), modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 2247/88 ([5]),

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 520/77 al Consiliului din 14 martie 1977 privind impunerea unei impuneri la export pentru anumite produse pe bază de fructe și legume care conțin zahăr adăugat, în cazul unor dificultăți de aprovizionare cu zahăr ([6]), în special articolul 1 alineatul (4),

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 1785/81 al Consiliului din 30 iunie 1981 privind organizarea comună a piețelor din sectorul zahărului ([7]), modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 2306/88 ([8]), în special articolul 13 alineatul (2) și articolul 18 alineatele (4) și (5),

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 1650/86 al Consiliului din 26 mai 1986 privind restituirile la export și prelevările pentru uleiul de măsline ([9]), în special articolul 6,

întrucât Regulamentul (CEE) nr. 645/75 al Comisiei ([10]), modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 3677/86 ([11]), stabilește regulamentele comune detaliate de aplicare a prelevărilor și impunerilor la export la produsele agricole; întrucât experiența a arătat că trebuie introduse noi prevederi în respectivul regulament; întrucât, pentru mai multă claritate și eficiență administrativă, reglementările în domeniu trebuie reformate în mod corespunzător;

întrucât prelevările și impunerile la export se înscriu între taxele la export, așa cum sunt definite acestea în special la articolul 1 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul (CEE) nr. 2144/87 al Consiliului din 13 iulie 1987 privind obligațiile vamale ([12]), modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 4108/88 ([13]);

întrucât prelevările la export nu trebuie aplicate acelor exporturi efectuate în baza unei licențe ce prevede o restituire stabilită anterior sau pe bază de licitație;

întrucât anumite tranzacții nu sunt semnificative din punct de vedere economic sau se referă la cantități mici; întrucât astfel de tranzacții pot fi scutite de la plata prelevării la export;

([1]) JO L 166, 25.6.1976, p. 1.
([2]) JO L 197, 26.7.1988, p. 27.
([3]) JO L 166, 25.6.1976, p. 39.
([4]) JO L 49, 27.2.1986, p. 1.
([5]) JO L 198, 26.7.1988, p. 21.
([6]) JO L 73, 21.3.1977, p. 26.
([7]) JO L 177, 1.7.1981, p. 4.
([8]) JO L 201, 27.7.1988, p. 65.
([9]) JO L 145, 30.5.1986, p. 8.
([10]) JO L 67, 14.3.1975, p. 16.
([11]) JO L 351, 12.12.1986, p. 1.
([12]) JO L 201, 22.7.1987, p. 15.
([13]) JO L 361, 29.12.1988, p. 2.

▼B

întrucât este necesar să se specifice data ce trebuie luată în considerare în scopul determinării nivelului prelevării la export, precum și statul membru care urmează să perceapă prelevarea la export;

întrucât, pentru a se evita tranzacțiile speculative, trebuie luate măsuri pentru a se asigura că produsele pentru care a fost acceptată declarația de export părăsesc teritoriul Comunității într-o perioadă rezonabilă de timp; întrucât perioada de 60 de zile stabilită pentru exporturile care beneficiază de restituiri poate fi, de asemenea, aplicată în cazul în care se percepe prelevarea la export; întrucât, în cazul în care perioada respectivă este depășită, trebuie stabilite prevederi speciale, în cazul special al prelevărilor la export, pentru a determina nivelurile acestora;

întrucât munca autorităților vamale este simplificată dacă produsele pentru care se percepe o prelevare la export circulă în baza unei proceduri diferite de cea folosită pentru produsele pentru care nu se percepe o prelevare la export; întrucât, în acest scop, trebuie prevăzut ca produsele pentru care se percepe o prelevare la export să circule în baza procedurii comunitare de tranzit extern;

întrucât, în cazul în care în timpul transportului produsele respective părăsesc teritoriul Comunității, dar atât punctul de origine, cât și cel de destinație se află pe teritoriul acesteia, trebuie stabilite prevederi corespunzătoare de încasare a prelevării la export în cazul în care produsele nu sunt reintroduse în Comunitate; întrucât în acest scop trebuie aplicat Regulamentul (CEE) nr. 1062/87 al Comisiei din 27 martie 1987 privind măsurile de punere în aplicare a procedurii de tranzit comunitar și simplificarea respectivei proceduri ([1]), modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 1469/88 ([2]);

întrucât este posibil ca licența de export pentru care restituirea nu a fost stabilită anterior să fi fost solicitată sau eliberată înainte de data introducerii prelevării la export; întrucât, în afara cazului de stabilire anterioară, exportul produselor agricole nu va fi solicitat în cazul în care se aplică o prelevare la export; întrucât, în consecință, este necesar a se prevedea posibilitatea de a retrage sau anula cererile pentru astfel de licențe, la cererea părții interesate, cu înapoierea garanției depuse;

întrucât măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetelor de gestionare competente,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Fără să aducă atingere derogării prevăzute în regulamentele specifice ale Comunității privind anumite produse agricole, prezentul regulament stabilește norme comune detaliate de aplicare a prelevărilor și impunerilor la export (în continuare numite „prelevări la export”) la produsele agricole prevăzute la:

— articolul 20 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 136/66/CEE;

— articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2180/71;

— articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1603/74;

([1]) JO L 107, 22.4.1987, p. 1.
([2]) JO L 132, 28.5.1988, p. 67.

▼B

— articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2742/75;

— articolul 2 alineatul (1) prima liniuță din Regulamentul (CEE) nr. 2747/75;

— articolul 2 alineatul (1) prima liniuță din Regulamentul (CEE) nr. 1432/76;

— articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 520/77;

— articolul 18 alineatele (1) și (4) din Regulamentul (CEE) nr. 1785/81.

Articolul 2

Cu excepția cazurilor prevăzute în prezentul regulament, prelevările la export se aplică tuturor exporturilor, permanente sau temporare, către o destinație aflată în afara teritoriului vamal al Comunității, și anume exporturilor de:

(a) produse care intră sub incidența articolului 9 alineatul (2) din tratat, indiferent dacă ambalajul lor intră sau nu sub incidența respectivei dispoziții;

(b) produse care nu intră sub incidența articolului 9 alineatul (2) din tratat, în cazul în care acestea conțin componente supuse prelevărilor la export care intră în totalitate sau parțial sub incidența acestei dispoziții înainte de a fi folosite la fabricarea produselor exportate.

Articolul 3

(1) Nu se aplică nici o prelevare la export pentru produsele pentru care restituirea a fost stabilită anterior sau prin licitație.

În cazul în care pentru unul sau mai multe dintre componentele unui produs compus restituirea a fost stabilită anterior, în sensul articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 3665/87 ([1]), scutirea de la prelevările la export se aplică numai cu privire la acele componente.

(2) Pe lângă cazurile menționate în capitolul II din Regulamentul (CEE) nr. 918/83 al Consiliului ([2]), nu se încasează prelevări la export pentru:

(a) produsele care sunt încărcate pe teritoriul Comunității ca provizii pentru vapoarele sau avioanele ce deservesc rute internaționale, cu condiția ca respectiva cantitate să nu o depășească pe cea destinată în mod obișnuit consumului la bordul acestor vapoare sau avioane;

(b) produsele destinate forțelor armate ale unui stat membru care se află în afara teritoriului vamal al Comunității;

(c) coletele mici care nu sunt de natură comercială, în cazul în care greutatea conținutului pasibil de aplicare a prelevării nu depășește trei kilograme pentru fiecare colet; celelalte condiții de aplicare a prezentei derogări, cu excepția celor referitoare la valoarea produselor, sunt cele stabilite la articolele 29-31 din Regulamentul (CEE) nr. 918/83;

(d) bunurile aflate în bagajele personale ale călătorilor, în cazul în care greutatea conținutului pasibil de aplicare a prelevării nu depășește trei kilograme pentru fiecare călător; celelalte condiții de aplicare a

([1]) JO L 351, 14.12.1987, p. 1.
([2]) JO L 105, 23.4.1983, p. 1.

▼B

prezentei derogări, cu excepția celor referitoare al valoarea produselor, sunt cele stabilite la articolele 45-49 din Regulamentul (CEE) nr. 918/83;

(e) produsele aflate sub incidența uneia dintre procedurile prevăzute la articolele 4 și 5 din Regulamentul (CEE) nr. 565/80 ([1]) al Consiliului;

(f) proviziile destinate consumului imediat prevăzute la articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87, condițiile stabilite la alineatul (2) al doilea paragraf, alineatele (3), (4), (5), (6) și (7) din acest articol aplicându-se *mutatis mutandis*.

(3) Aplicarea alineatului (2) litera (b) se face sub rezerva prezentării autorităților competente ale statului membru în care a fost acceptată declarația de export a unui certificat emis de către forțele armate în cauză prin care se confirmă destinația produselor pentru care este făcută declarația de export și sub rezerva garantării sosirii produselor la destinație.

Articolul 4

(1) Cu excepția cazului în care prelevarea la export este fixată în avans sau determinată prin licitație, nivelul prelevării aplicabile este cel aflat în vigoare la data la care autoritățile vamale acceptă declarația de export pentru produsele la care se aplică prelevările la export. Din momentul acceptării, produsele rămân sub control vamal până la părăsirea teritoriului vamal al Comunității.

Totuși, cu excepția cazurilor de forță majoră:

— în cazul în care produsele în cauză părăsesc teritoriul vamal al Comunității la mai mult de 60 de zile de la acceptarea declarației de export

sau

— în cazul în care dovada ieșirii de pe teritoriul vamal al Comunității nu este prezentată timp de 12 luni de la data acceptării declarației de export,

nivelul prelevării la export percepute este cel mai mare dintre nivelurile aflate în vigoare pe durata perioadei dintre data acceptării declarației de export și data la care produsele părăsesc teritoriul vamal al Comunității; în cazul în care a fost aplicat un nivel fixat în avans la un nivel superior nivelului celui mai ridicat, atunci prelevarea se încasează la nivelul respectiv.

În sensul paragrafului de mai sus, nu se ia în considerare nici o restituire la export stabilită pe durata respectivei perioade.

Dovada ieșirii de pe teritoriul vamal al Comunității se face în conformitate cu procedura similară care se aplică restituirilor. În cazul în care dovada nu este prezentată timp de 12 luni de la data acceptării declarației de export, data ieșirii de pe teritoriul vamal al Comunității este considerată ca fiind ultima zi a respectivei perioade.

(2) Data la care declarația de export este acceptată reprezintă data operativă pentru determinarea cantității, a naturii și a caracteristicilor produsului ce urmează a fi exportat.

(3) În sensul prezentului articol, nivelul maxim al prelevării la export reprezintă valoarea prelevării la export:

— exprimată în ECU;

([1]) JO L 62, 7.3.1980, p. 5.

▼B

— care reprezintă cel mai mare nivel al prelevării pentru produsul și destinația în chestiune din perioada în care sunt comparate aceste niveluri.

(4) Prelevarea la export stabilită prin licitație se consideră prelevarea stabilită anterior.

▼M2

Articolul 4a

(1) În cazul în care nu se aplică articolul 4 și în cazul în care nu a fost acordată nici o restituire pentru produse, nerespectarea termenului de șaizeci de zile prevăzut la articolul 32 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 sau la articolul 30 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul (CEE) nr. 3719/88 duce, în cazul ieșirii produselor, la nașterea unei datorii vamale în sensul articolului 211 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului ([1]) în sarcina declarantului și la rata aplicabilă în termenii articolului 4 alineatul (1) al doilea paragraf, dar pe baza celor menționate în declarația de export acceptată inițial în ceea ce privește natura, caracteristicile și cantitatea de produse exportate.

În sensul aplicării prezentului alineat, nu se aplică articolul 251 punctul (2) litera (a) ultimul paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei ([2]).

(2) Locul în care se consideră că ia naștere datoria vamală prevăzută la alineatul (1) este cel în care a fost acceptată declarația de export.

Începând de la data la care o prelevare la export devine aplicabilă produselor prevăzute la alineatul (1), biroul vamal de ieșire de pe teritoriul vamal al Comunității comunică biroului vamal în care au fost îndeplinite formalitățile de export data efectivă de ieșire de pe teritoriul vamal al Comunității a produselor în cauză, prin trimiterea exemplarului de control T5 sau a unei fotocopii a exemplarului de control T5 sau prin intermediul unei comunicări elaborate special în acest scop.

▼M4

Documentul trimis la biroul vamal unde au fost îndeplinite formalitățile de export este completat de biroul vamal de ieșire pentru a include una dintre mențiunile prevăzute în anexa I.

▼M2

(3) În cazul în care nu are competența necesară pentru perceperea prelevărilor la export, biroul vamal în care au fost îndeplinite formalitățile de export informează biroul competent la nivel național cu privire la aceasta.

▼B

Articolul 5

(1) Prelevarea la export este percepută de statele membre ale căror oficii vamale acceptă declarația de export.

(2) În cazul în care prelevarea la export diferă în funcție de destinație:

(a) se percepe prelevarea aplicabilă pentru destinația indicată în declarația de export prevăzută la articolul 4 alineatul (1), iar orice diferență între valoarea acestei prelevări și prelevarea cea mai mare aplicabilă la data acceptării declarației de export se acoperă printr-o garanție;

([1]) JO L 302, 19.10.1992, p. 1.
([2]) JO L 253, 11.10.1993, p. 1.

▼B

(b) în cazul depunerii unei astfel de garanții, cu excepția cazurilor de forță majoră, în decursul a 12 luni de la data acceptării exportatorul trebuie să facă dovada faptului că produsul a fost importat; respectiva dovadă se face în maniera prevăzută la articolul 18 din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87;

(c) în cazul în care dovada prevăzută la litera (b) nu este prezentată în decursul perioadei prescrise, cu excepția cazurilor de forță majoră, produsele sunt considerate ca ajunse la destinația pentru care se percepe nivelul maxim al prelevării, iar garanția este reținută și considerată prelevare la export;

(d) în cazul în care dovada prevăzută la litera (b) este prezentată în decursul perioadei prescrise, garanția se restituie în funcție de destinația la care a ajuns produsul și de cantitatea menționată în respectiva dovadă; partea din garanție care nu se restituie este reținută și considerată prelevare la export;

(e) în cazul în care exportatorul dovedește în decursul perioadei prevăzute la litera (b) că produsul a ajuns la o destinație pentru care prelevarea este mai mică decât cea aplicată, suma datorată este modificată și se restituie garanția depusă;

(f) garanția poate fi o sumă depusă într-un cont sau un act de garanție emis de către o instituție care îndeplinește criteriile stabilite de statul membru în care este acceptată declarația de export.

(3) În cazul în care perioada prevăzută la articolul 2 literele (b), (c) și (e) nu a fost respectată, deși exportatorul s-a străduit să obțină dovada în timp util, la cererea exportatorului această perioadă poate fi prelungită atât cât autoritatea competentă a statului membru exportator consideră necesar pentru circumstanțele invocate.

Articolul 6

În cazul în care dovada prevăzută la articolul 4 alineatul (1) paragraful al patrulea și/sau dovada prevăzută la articolul 5 alineatul (2) litera (b) sunt furnizate în decursul a șase luni de la expirarea perioadei stabilite în respectivele articole, suma ce trebuie plătită ca prelevare este:

(a) prelevarea care ar fi fost percepută dacă s-ar fi respectat perioada specificată;

(b) plus 15 % din diferența dintre prelevarea percepută și valoarea prevăzută la litera (a).

▼M1

Articolul 7

După acceptarea declarației de export depuse pentru produsele prevăzute la articolul 2 litera (a), se consideră că acestea nu mai intră sub incidența articolului 9 alineatul (2) din tratat și circulă, în consecință, în conformitate cu dispozițiile articolului 3 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 2726/90 al Consiliului ([1]).

([1]) JO L 262, 26.9.1990, p. 1.

▼**M1**

Articolul 8

(1) În cazul în care produsele care fac obiectul unei prelevări la export circulă între două state membre în conformitate cu dispozițiile titlului IX din Regulamentul (CEE) nr. 1214/92 al Comisiei [1], se aplică, de asemenea, dispozițiile alineatelor (2) și (3).

(2) Biroul de plecare, în sensul Regulamentului (CEE) nr. 2726/90, adoptă măsurile necesare pentru perceperea prelevări la export prevăzute la litera (c) în cazul în care:

(a) un document de tranzit comunitar intern care indică drept birou de destinație un birou aparținând unui stat membru nu poartă mențiunea prevăzută la articolul 65 din Regulamentul (CEE) nr. 1214/92, întrucât produsul în cauză nu a făcut obiectul prelevări la export în momentul validării declarației de tranzit comunitar intern și

(b) în aplicarea convenției dintre Comunitatea Economică Europeană și țările Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS) privind regimul de tranzit comun, produsul în cauză este prezentat unui birou de destinație aparținând unei țări AELS și

(c) o prelevare la export instituită după data validării declarației de tranzit comunitar intern este deja în vigoare la data la care produsul este prezentat la biroul de destinație.

(3) În cazul în care exportatorul prezintă autorității competente dovezi satisfăcătoare care atestă faptul că marfa a părăsit teritoriul vamal al Comunității la o dată la care prelevarea la export nu exista încă sau era inferioară celei prevăzute la alineatul (2), nu se percepe nici o prelevare la export sau, după caz, se percepe prelevarea la export inferioară.

(4) În cazul în care produsele care fac obiectul unei prelevări la export nu circulă între două state membre în conformitate cu dispozițiile din titlul IX din Regulamentul (CEE) nr. 1214/92 al Comisiei, se aplică dispozițiile articolului 31 din Regulamentul (CEE) nr. 3269/92 al Comisiei [2].

Articolul 9

(1) În cazul în care produsele circulă în condițiile prevăzute la titlul IX din Regulamentul (CEE) nr. 1214/92 sau la articolul 31 din Regulamentul (CEE) nr. 3269/92, se constituie o garanție pentru a asigura perceperea prelevării la export exigibile în cazul în care produsele în cauză nu ar fi reintroduse pe teritoriul vamal al Comunității; această garanție se constituie în conformitate cu dispozițiile articolului 68 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1214/92 sau în mod identic în cazul în care se aplică dispozițiile articolului 31 din Regulamentul 3269/92.

(2) Garanția se eliberează de îndată ce statul membru de plecare primește dovada faptului că produsele au fost reintroduse pe teritoriul vamal al Comunității, proporțional cu cantitatea de produse pentru care a fost furnizată această dovadă.

[1] JO L 132, 16.3.1992, p. 1.
[2] JO L 326, 12.11.1992, p. 11.

▼M1

Articolul 10

În cazul în care un produs intră sub incidența uneia dintre procedurile simplificate prevăzute la titlul X capitolul I din Regulamentul (CEE) nr. 1214/92 pentru a fi trimis spre o gară de destinație sau pentru a fi livrat unui destinatar pe teritoriul vamal al Comunității, biroul de plecare poate autoriza o modificare a contractului de transport care să aibă ca efect încheierea transportului în afara teritoriului vamal menționat numai după ce au fost adoptate măsurile necesare pentru asigurarea perceperii prelevării la export exigibile. În acest caz, rata prelevării la export aplicabile este cea în vigoare la data acceptării de către biroul de plecare a declarației de export către țări terțe.

▼B

Articolul 11

(1) În cazul în care o prelevare la export este în vigoare, iar produsele sunt re-exportate conform articolului 6 alineatul (2) al doilea paragraf sau în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 1430/79 ([1]) al Consiliului se depune o garanție echivalentă cu prelevarea la export.

(2) Garanția prevăzută la alineatul (1):

(a) se restituie în cazul în care decizia cu privire la cererea de rambursare a prelevărilor la import este aprobată;

(b) se reține și este considerată prelevare la export în cazul în care:

— decizia prevăzută la litera (a) este negativă și

— prelevarea la import nu este plătită timp de 30 de zile de la emiterea înștiințării de plată.

Articolul 12

În perioadele în care nivelul prelevării aplicate unui produs este superior lui zero, licențele de export pentru acel produs pot fi anulate, iar cererile pentru astfel de licențe pot fi retrase, la solicitarea părții interesate, cu excepția următoarelor cazuri:

(a) licența specifică o sumă de restituit fixată în avans sau determinată prin licitație;

(b) licența a fost emisă în baza unei cereri înaintate în ziua în care o anumită prelevare a fost în vigoare, ziua de depunere a cererii fiind determinată în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 3719/88 ([2]);

(c) cererea depusă a fost pentru o licență ce intră sub incidența literei (a) sau (b).

În astfel de cazuri, garanția privind licența se restituie imediat.

Articolul 13

(1) Regulamentul (CEE) nr. 645/75 se abrogă.

(2) Trimiterile le regulamentul abrogat în temeiul alineatului (1) se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

([1]) JO L 175, 12.7.1979, p. 1.
([2]) JO L 331, 2.12.1988, p. 1.

▼**B**

Trimiterile la articolele regulamentului abrogat se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din ►**M4** anexa II ◄.

Articolul 14

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 aprilie 1989.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼M4

ANEXA I

Mențiuni prevăzute la articolul 4a alineatul (2) al treilea paragraf:

— *În bulgară:* В приложение на член 4a от Регламент (ЕИО) № 120/89

— *În spaniolă:* Aplicación del artículo 4 *bis* del Reglamento (CEE) nº 120/89

— *În cehă:* Použitelnost článku 4a nařízení (EHS) č. 120/89

— *În daneză:* Anvendelse af artikel 4a i forordning (EØF) nr. 120/89

— *În germană:* Anwendung von Artikel 4a der Verordnung (EWG) Nr. 120/89

— *În estonă:* Määruse (EMÜ) nr 120/89 artikli 4a kohaldamine

— *În greacă:* Εφαρμογή του άρθρου 4α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 120/89

— *În engleză:* Application of Article 4a of Regulation (EEC) No 120/89

— *În franceză:* Application de l'article 4 *bis* du règlement (CEE) nº 120/89

▼M5

— *În croată:* Primjena članka 4.a Uredbe (EEZ) br. 120/89

▼M4

— *În italiană:* Applicazione dell'articolo 4 *bis* del regolamento (CEE) n. 120/89

— *În letonă:* Regulas (EEK) Nr. 120/89 4.a panta piemērošana

— *În lituaniană:* Reglamento (EEB) Nr. 120/89 4 bis straipsnio taikymas

— *În maghiară:* A 120/89/EGK rendelet 4.a cikkének alkalmazása

— *În malteză:* Applikazzjoni ta' l-Artikolu 4 bis tar-regolament (KEE) nru 120/89

— *În olandeză:* Toepassing van artikel 4 bis van Verordening (EEG) nr. 120/89

— *În polonă:* Stosowanie art. 4a rozporządzenia (EWG) nr 120/89

— *În portugheză:* Aplicação do artigo 4.º-A do Regulamento (CEE) n.º 120/89

— *În română:* Aplicarea articolului 4a din Regulamentul (CEE) nr. 120/89

— *În slovacă:* Uplatňovanie článku 4a nariadenia (EHS) č. 120/89

— *În slovenă:* Uporaba člena 4 bis Uredbe (EGS) št. 120/89

— *În finlandeză:* Asetuksen (ETY) N:o 120/89 4 a artiklan soveltaminen

— *În suedeză:* I enlighet med artikel 4a i förordning (EEG) nr 120/89

▼M4

ANEXA II

▼B

Tabel de corespondență

Regulamentul (CEE) nr. 645/75	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 2
Articolul 2 alineatul (2)	
Articolul 2a	Articolul 11
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5	Articolul 5
-	Articolul 6
-	Articolul 7
Articolul 6	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 7	Articolul 9
Articolul 8	Articolul 10
Articolul 9	-
Articolul 10	Articolul 12
Articolul 11	Articolul 13
Articolul 12	Articolul 14